

солдат президентської охорони не знає страхів і забобон  
ще пам'ятаючи школу і плутаючись в званнях  
не маючи як такого сексуального досвіду ну там онанізм те се  
служба лише починається  
і в нього ще все попереду

де твоя жмеринка воїне де твоя втрачена гражданка  
хулі ти тут обливаєшся бромом і компотом  
твій президент мотає другу ходку  
твое сумління ластівкою пролітає над очеретами і автобазою  
доки сержант ділиться з тобою грінками і гарячим шоколадом

але ця наволоч клала на твою республіку  
ось вони щось говорять але насправді вони клали  
на твою республіку  
і вони посилають тебе на фронт і в наряд  
і кожна бомба кожен снаряд  
літають в небі збиваючи все підряд  
ось і минає осінь потім зима  
президента діймають приступи алергії і світової скорботи  
президент винаймає ресторан готелю президентський  
сідає в порожньому залі за шоколадний концертний рояль  
ставить на кришку своє мартіні  
і бринькає знічев'я ю мейк мі філ зо янг френка сінатри

вже ластівки пролітають над готелем президентський  
вау думає президент пригомшлива новина  
і вийшовши на балкон готелю  
звертається до прочан що зібрались внизу  
ну що — говорить президент — грузіни бля  
по-моєму ми вконець заплутались хто тут бос  
чий це бізнес і чиї в ньому акції  
подумайте як-небудь про те що я вам сказав грузіни

життя лише починається воїне світ не такий вже галіміий  
тиха вкраїнська ніч накриє каптьорку  
а вже місіонери кока-коли  
проникають на нові території  
вбивають флагштоки в кам'яну поверхню  
мавританських побереж  
кров піт і сльози бронкса  
кетчуп на вулицях пріштіни  
діти глобалізації — ми лише пізнаємо одне одного  
за допомогою конференцій і зачисток

ось скажімо старий ісама бен ладен  
який валить російських піхотинців  
гострить свій стилет  
що виблискує під червоним півмісяцем  
ось бен ладен грає в пінг-понг  
ось бен ладен гризе фісташки  
ось бен ладен старий кривавий бен ладен  
яким лякають калужьких дітей  
вирізає гланди піхотинцям  
роблячи з них дрібні сувеніри  
для трьох своїх дружин

їхні уста гіркуваті мов підсмажений  
у солі мигдаль і налиті кров'ю  
їхні пальці довгі і тверді  
їхнє волосся пахне  
зірками і нафтою

але ця наволоч обкрадає твою країну  
вони щось говорять про транш але насправді  
обкрадають твою країну  
вони щось пишуть про піски і курорти  
забороняють траву і аборти  
тобі залишаються мінні поля їм залишаються корти

все тому воїне що україна це велика ріка  
перетнути яку обламуються навіть птахи  
долітаючи лише до середини  
і в цій ріці лише самотня риба спливає за водою  
підіймається майже на поверхню  
майже вистрибує з води  
тримається так високо  
що в лівому оці в неї  
завжди відбивається сонце  
а в правому — відповідно –  
місяць

якою б втомленою вона не була  
і як би пізно  
не поверталася  
додому